

- uchylenie wyroku Sądu;
- orzeczenie co do istoty i stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 397/2004⁽¹⁾ lub skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu wydania orzeczenia co do istoty w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności, oraz
- obciążenie Rady kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi następujące argumenty:

- Sąd naruszył prawo orzekając, że wnosząca odwołanie nie ma już interesu prawnego w odniesieniu do drugiego i trzeciego zarzutu. Rozstrzygając, czy wnosząca odwołanie zachowuje interes prawny w sprawie, Sąd powinien uwzględnić wszystkie przedłożone mu dowody i informacje oraz zbadać ogólny kontekst sprawy. Błędy popełnione przez Radę przy obliczaniu marginesu dumpingu mają charakter metodologiczny i mogą powtórzyć się w przyszłości.
- Sąd naruszył prawo stwierdzając, bez należytego uwzględnienia (a w niektórych przypadkach, bez uwzględnienia w ogóle) argumentów wnoszącej odwołanie, że przesunięcie produkcji przez przemysł Unii w stronę unijnego segmentu rynku bielizny pościelowej wysokiej jakości oraz wzrost unijnego przywozu bielizny pościelowej pochodzącej od tureckich producentów powiązanych z przemysłem Unii nie spowodowało zerwania związku przyczynowego między zarzucanym dumpingiem a istotną szkodą jaką miałyby ponieść przemysł unijny. Ponadto ustalenia Sądu wynikają z przeinaczenia okoliczności faktycznych przedstawionych w rozporządzeniu nr 397/2004 i błędnej kwalifikacji prawnej okoliczności faktycznych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 397/2004 z dnia 2 marca 2004 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz bawełnianej bielizny pościelowej pochodzącej z Pakistanu (Dz.U. 2004, L 66, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Pitești (Rumunia) w dniu 27 lutego 2017 r. – SC Cali Esprou SRL/Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-104/17)

(2017/C 168/29)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Pitești

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Cali Esprou SRL

Strona pozwana: Administrația Fondului pentru Mediu

Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych⁽¹⁾ można interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przyjęciu przez państwo członkowskie Unii Europejskiej uregulowań, ustanawiających obowiązek uiszczenia opłaty przez podmiot gospodarczy, który wprowadza do obrotu krajowego opakowane wyroby i opakowania, ale nie ingeruje w żaden sposób w te wyroby i opakowania, tylko zbywa je w tej samej postaci podmiotowi gospodarczemu, który z kolei sprzedaje je końcowemu konsumentowi, przy czym wysokość tej opłaty ustala się od każdego kilograma (kg) różnicy między ilością odpadów opakowaniowych odpowiadającą wielkości docelowej odzysku i spalania w zakładach spalania z odzyskiem energii i odzysku poprzez recykling a ilością odpadów opakowaniowych faktycznie odzyskanych lub spalonych w zakładach spalania z odzyskiem energii i odzyskanych poprzez recykling?

⁽¹⁾ Dyrektywa 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 1994 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych (Dz.U. 1994, L 365, s. 10).